

مقاله پژوهش

ترمیم هیپوسپادیازیس – استفاده از فلپ تونیکا واژینالیس در مقایسه با گرافت مخاط بوکال حمایت شده با فلپ دارتوس دوبل

کامیار توکلی طبسی^{*}، سید علی سیدی نوqابی[†]

استادیار اورولوزی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

دستیار اورولوزی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

*نویسنده مسئول: مشهد، بیمارستان امام رضا(ع)، بخش اورولوزی

پست الکترونیک: kamiartt@yahoo.com

وصول: ۱۳۹۰/۸/۲۵ اصلاح: ۱۳۹۰/۱۰/۲۷ پذیرش: ۱۳۹۱/۱/۱۷

چکیده

زمینه و هدف: هیپوسپادیازیس از شایعترین ناهنجاریهای مادرزادی سیستم ادراری تناسلی است که روش‌های ترمیمی متنوعی برای اصلاح آن وجود دارد. عمل TIP از متداولترین این روشها است و این مطالعه به مقایسه‌ی همزمانی روش TIP توام با فلپ‌های تونیکا واژینالیس و دارتوس دوبل (همراه با گرافت مخاط بوکال) می‌پردازد.

مواد و روش کار: ۴۳ بیمار دچار هیپوسپادیازیس وارد مطالعه شده و همگی تحت عمل TIP قرار گرفتند. بیماران بصورت تصادفی به دو گروه تقسیم شدند. در گروه اول از گرافت مخاط بوکال توام با فلپ دارتوس در ۲۱ بیمار و در گروه دوم، فلپ تونیکا واژینالیس در ۲۲ نفر استفاده شد. بیماران از نظر بروز عفونت زخم، چرخیدگی آلت، فیستول مجرأ به پوست، تنگی مه آ، عوارض محل برداشت مخاط بوکال تحت نظر گرفته شدند. عدم موفقیت عمل به عنوان نیاز به تکرار اقدام جراحی در دوران بعد از عمل در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: عمل جراحی در ۸۳/۷٪ موارد موفقیت آمیز بود (۱۰۰٪ گروه اول؛ ۶۰٪ گروه دوم). ۱۲ بیمار دچار عوارض شدند (۳ بیمار در گروه اول و ۹ بیمار در گروه دوم) که نیمی از آنها نیاز به عمل جراحی مجدد داشتند. ۵ بیمار در گروه دوم دچار فیستول شدند، ولی این عارضه در گروه اول مشاهده نشد (۰٪). تفاوت سایر عوارض در دو گروه قابل توجه نبود. تفاوت میزان موفقیت عمل جراحی در گروه اول نسبت به گروه دوم از نظر آماری معنی دار بود (۰/۰٪).

نتیجه گیری: استفاده از گرافت مخاط بوکال حمایت شده با فلپ دارتوس بعنوان لایه‌ی دوم یک روش بی خطر با موفقیت بالا در درمان هیپوسپادیازیس است.

واژه‌های کلیدی: هیپوسپادیازیس، فلپ تونیکا واژینالیس، گرافت مخاط بوکال حمایت شده با فلپ دارتوس دوبل

مقدمه

ادراری و رسیدن به عملکرد جنسی طبیعی در دوران بلوغ است. در سال ۱۹۹۴ اسنادگراس^۱ روش TIP^۲ را برای اولین بار توصیف نمود [۴]. این روش به سرعت گسترش یافته و در مورد انواع مختلف هیپوسپادیازیس مورد استفاده قرار گرفت. مزیت این روش ترمیمی در زیبایی ظاهری نتیجه عمل همراه با حداقل اسکار ایجاد شده در بافت مجاور است [۵,۶]. در اعمال جراحی ترمیمی همچون هیپوسپادیازیس، واسکولاریته مناسب عمل از

هیپوسپادیازیس از شایعترین ناهنجاریهای مادرزادی سیستم ادراری تناسلی است که شیوع آن ۱ مورد در هر ۳۰۰ تولد زنده است [۲]. علت بروز این بیماری اتصال ناکامل چین‌های مجرأ در دوران جنینی است که منجر به باز شدن دهانه ماتوس مجرأ در سطح تحتانی آلت می‌شود [۳]. روش‌های جراحی متنوعی برای ترمیم این ناهنجاری وجود دارد که هدف همگی آن‌ها ایجاد یک آلت مستقیم، قرار گیری صحیح ماتوس مجرأ در انتهای گلنک، قطر کافی مجرای جدید توام با جریان طبیعی

1. Snodgrass

2. Tabularized Incised Plate

بوکال به قطر ۱۰ تا ۱۵ میلی متر و به طول انسزیون پنیس برداشته شد. در نهایت گرافت مخاطی در بستر آماده شده قرار داده شد و توسط نخ مونوکریل ۵-۰ ثابت گردید. سپس انسزیون تاگلنس پنیس گسترش داده شد و گرافت در این منطقه ادامه داده شد تا از تنگی مجرأ در آینده جلوگیری می شود. دو انسزیون موازی پوست در سطح ونترال پنیس داده شد و توبولیزاسیون در دو لایه با استفاده از یک سوند سیلیکونی ۶ تا ۱۴ فرنچ تکمیل شد. برای ایجاد فلپ دارتوس دورسال، با یک انسزیون محیطی پوست پنیس کاملاً آزاد شده و دارتوس در خط وسط برش داده شده و به دو قسمت تقسیم شد. هر یک از این فلپ‌ها به سمت سطح ونترال پنیس چرخانده شده و برروی مجرای تازه ساخته شده به هم بخیه زده شد. در حین بخیه زدن دو فلپ، از نظر کشش واردہ از هر طرف کنترل شد و بخیه‌ها برای جلوگیری از چرخش پنیس تنظیم می شدند. در صورت مشاهده چرخش پنیس ناشی از اعمال جراحی قبل، کشش فلپ به نحوی تنظیم شده تا چرخش قبلی اصلاح شود. در مرحله‌ی بعدی، پوست بسته شده و پانسمان فشاری انجام می گردید. سوند بیمار به جدار شکم فیکس شده تا با فشار مختصر ایجاد شده گرافت روی بستر خود بماند. در چهارمین روز بعد از عمل پانسمان بیمار تعویض شده و در روز ۵ بعد از عمل بیماران مرخص شدند. سوند مجرأ ۷ تا ۱۰ روز بعد از عمل خارج شدند.

TIP همراه با فلپ تونیکاواژینالیس: تحت شرایط استریل، پس از زدن بخیه نگه دارنده، طبق تکنیک کلاسیک اسنادگراس یک انسزیون خط وسط در محل صفحه مجرابی مجرأ داده شده، بنحوی که از مآتوس ۲ هیپوسپادیاتیک تا گلنس پنیس ادامه یابد. سپس توسط ۲ انسزیون موازی آن توسط ونترال پنیس، توبولیزاسیون در دو لایه برروی یک سوند سیلیکونی ۸ تا ۱۲ فرنچ کامل گردید. در مرحله بعدی توسط یک انسزیون اسکروتال مجرزا بیضه اکسپلور شده و یک فلپ عروقی از تونیکاواژینالیس برداشته و از طریق یک تونل زیر جلدی به محل منتقل گردید. پنهانی تونل با دقت انتخاب و تنظیم شد تا پایه‌ی فلپ تحت فشار نباشد. برش اسکروتال با دقت انجام شده و هموستاز کامل برقرار

موضوعات مهم مد نظر است [۷,۸]. بنابراین برای تامین بیشتر واسکولاریته در حین اعمال جراحی ترمیمی هیپوسپادیازیس، از گرفت‌ها و فلپ‌های عروقی متنوع همچون فاسیای دارتوس و تونیکاواژینالیس مورد استفاده قرار گرفت. این فلپ‌های عروقی به عنوان لایه‌ی دوم، دور مجرای تازه ساخته شده را پوشانده و در همراهی با روش اسنادگراس نتایج بهتری بهمراه دارد [۹]. این مطالعه به بررسی مقایسه‌ی همزمانی روش اسنادگراس توأم با فلپ‌های تونیکاواژینالیس و دارتوس دوبل (همراه با گرافت مخاط بوکال) می‌پردازد.

روش کار

در این مطالعه ۴۳ بیمار دچار هیپوسپادیازیس پنايل ارجاع شده به یک اورولوژیست ترمیمی از آبان ۱۳۸۶ تا اسفند ۱۳۸۹ بصورت تصادفی وارد یک مطالعه کارآزمایی بالینی شدند. تقسیم بیماران به دو گروه با استفاده از جدول اعداد تصادفی انجام شد. پس از ارایه توضیحات کامل درباره مطالعه در حال انجام و کسب رضایت آگاهانه از والدین بیماران، تمامی این بیماران تحت عمل جراحی TIP گرفتند و در ۲۱ نفر آن‌ها از گرافت مخاط بوکال توأم با فلپ دارتوس و در ۲۲ نفر از فلپ تونیکاواژینالیس استفاده شد. ویزیت بعد از عمل بیماران بصورت ماهیانه در طی ۳ ماه اول، هر ۳ ماه یک بار در سال اول و سپس هر ۶ ماه یک بار بود. در صورت عدم مراجعة بیمار در زمان مقرر، تلفنی با بیمار تماس گرفته شده و اطلاعات لازم اخذ می‌شد.

بیماران از نظر بروز عفونت زخم، چرخیدگی آلت، فیستول مجرباً به پوست، تنگی مه آ، عوارض محل برداشت مخاط بوکال تحت نظر گرفته شدند. عدم موفقیت عمل به عنوان نیاز به تکرار اقدام جراحی در دوران بعد از عمل در نظر گرفته شد.

روش جراحی TIP همراه با گرافت مخاط بوکال همراه با فلپ دارتوس دوبل: تحت بی هوشی عمومی، پس از زدن بخیه نگهدارنده، یک انسزیون در خط وسط داده شده و براساس آناتومی پنیس، جهت ایجاد یک بستر مناسب جهت گرافت، پهن و عمیق شد. به منظور جلوگیری از خونریزی زیاد، گسترش انسزیون به گلنس پنس تا زمان کاشت گرافت به تاخیر انداخته شد. سپس گرافت از مخاط

در مجموع ۱۲ بیمار دچار عوارض شدند (درصد ۲۸%). نیمی از آنها نیاز به عمل جراحی مجدد داشتند (جدول ۲). سه بیمار دچار عفونت محل عمل شدند (۷٪) که دو مورد با درمان دارویی بهبود یافتند ولی یک بیمار نیاز به عمل مجدد طی ۶ ماه آینده داشت. یک بیمار کوردی داشت که با توجه به میزان چرخش کمتر از ۳۰ درجه نیاز به درمان جراحی نداشت. استنوز مه آ در ۳ بیمار (۷٪) ایجاد شد که همگی با اقدامات اولیه و دیلاتاسیون ساده بر طرف شدند. در این میان پنج بیمار به دلیل ایجاد فیستول مجرأ به پوست (۱۱٪) نیاز به عمل مجدد داشتند. هیچ عارضه ای در ۳۱ بیمار باقی مانده رویت نشد (۷۲٪).

فیستول در گروه گرافت مخاط بوکال حمایت شده با فلپ دارتوس دوبل مشاهده نشد ولی ۲۲٪ درصد (۵ نفر) بیماران گروه ترمیم با استفاده از فلپ تونیکاوژینالیس دچار این عارضه شدند که از نظر آماری تفاوت معنی دار بود ($p=0.048$). تفاوت سایر عوارض در دو گروه قابل توجه نبود. میزان کلی موفقیت عمل جراحی در گروه گرافت مخاط بوکال حمایت شده با فلپ دارتوس دوبل ۱۰۰ درصد و در گروه ترمیم با استفاده از فلپ تونیکاوژینالیس، ۷۲ درصد بود که از نظر آماری معنی دار بود ($p=0.1$).

گردید. سطح ونترال مجرأ توسط لایه سروزی فلپ تونیکاوژینالیس پوشانیده شد. سپس پوست آلت، با بخیه های ۰-۵ و ۶-۰ بسته شد. سوند مجرأ ۵ تا ۷ روز پس از جراحی برداشته شد.

پس از گردآوری داده ها کد گذاری انجام شده و با استفاده از نرم افزار SPSS11.5 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. برای توصیف مشخصات واحدهای پژوهشی از آمار توصیفی شامل شاخص های مرکزی و پراکندگی و توزیع فراوانی و جهت مقایسه داده ها از نظر متغیرهای کیفی از آزمون کای دو، آزمون Exact Test، ضربی اطمینان ۹۵ درصد در نظر گرفته شد، به عبارت دیگر $p < 0.05$ به عنوان سطح معنی دار در نظر گرفته شد.

یافته ها

در این مطالعه ۴۳ بیمار دچار هیپوسپادیازیس با میانگین سنی $6/3 \pm 3/7$ مورد ترمیم قرار گرفتند. مشخصات اپیدمیولوژیک بیماران در جدول ۱ مشاهده می شود. دوره پیگیری بیماران بین ۱۲ تا ۲۴ ماه متغیر بود (میانگین $= 15 \pm 2$ ماه). موفقیت کلی در دو گروه 86% بود. هماتوم و عوارض اسکروتال و عوارض موضعی محل برداشت گرافت در هیچ یک از بیماران مشاهده نشد.

جدول ۱: مشخصات اپیدمیولوژیک بیماران در دو گروه

گروه	سن	مه آی پروگرزمیال	مه آی دیستال	سابقه ای ختنه	شکست جراحی
TVF	$6/1 \pm 3/8$	۹ (۰.۴۰/۹)	۱۳ (۰.۵۹/۱)	۶ (۰.۲۷/۳)	۶ (۰.۲۷)
BMG	$6/5 \pm 3/6$	۹ (۰.۴۲/۹)	۱۲ (۰.۵۷/۱)	۱۱ (۰.۵۲/۴)	۰
	$P=0.17$	$P=0.09$	$P=0.89$	$X_2=2/8$	$P=0.21$
	$P=0.17$	$P=0.17$	$X_2=0.17$	$X_2=0.17$	$X_2=6/6$

جدول ۲: مقایسه شیوع عوارض پس از عمل در دو گروه بیماران

عوارض	فیستول	استئوز مه آ	کوردی	عفونت زخم
ترمیم با استفاده از فلپ تونیکاواژینالیس	(٪۲۲/۷)۵			
گرافت مخاط بوکال حمایت شده با فلپ دارتوس دوبل	.	(٪۹/۱)۲	.	
کلی	(٪۱۱/۶)۵	(٪۴/۸)۱	(٪۴/۸)۱	(٪۴/۸)۱

دارتوس در ترمیم ۲۶ مورد هیپوسپادیازیس استفاده نموده بود، هیچ موردی از فیستول مشاهده نشد [۹].

در مطالعه ویجین^۸ روی ۵۳ مورد ترمیم مجدد هیپوسپادیازیس که از تکنیک TIP همراه با گرافت مخاط بوکال حمایت شده با فلپ دارتوس استفاده شده بود تنها ۱۵٪ عوارض مشاهده شد (۵ مورد فیستول و ۳ مورد تنگی مجرأ) [۲۰]. مطالعات فوق همخوانی نزدیکی با نتایج مطالعه حال حاضر دارد و همگی موفقیت بالای تکنیک TIP همراه با فلپ دارتوس می باشند.

شاترجی^۹ و همکارانش در سال ۲۰۰۴ به مقایسه ترمیم هیپوسپادیازیس به روش TIP پرداختند [۲۱]. ۲۰ بیمار تحت TIP همراه با فلپ دارتوس قرار گرفت که با ۱۵٪ فیستول (۳ بیمار) همراه بود و ۲۹ بیمار تحت TIP همراه با فلپ تونیکاواژینالیس قرار گرفتند که فیستول در این گروه گزارش نشد. تفاوت نتایج مطالعه فوق با مطالعه حاضر می تواند ناشی از تفاوت در گروه اول بیماران باشد. در مطالعه حال حاضر فلپ دارتوس از گرافت مخاط بوکال محافظت می نماید. این در حالی است که در مطالعه کاتنجی^{۱۰} فلپ دارتوس از نئوپورتراء حمایت می نماید.

نتیجه گیری

مطالعه حاضر نشان میدهد که تکنیک TIP همراه با گرافت مخاط بوکال حمایت شده با فلپ دارتوس بعنوان لایه ای دوم یک روش نسبتاً بی خطر و با موفقیت بالا در درمان هیپوسپادیازیس است.

بحث

ترمیم هیپوسپادیازیس به روش TIP برای اولین بار در سال ۱۹۹۴ توسط استنادگرس توصیف شده و با توجه به نتایج موفق این تکنیک بسیار رواج یافت [۱۱، ۱۰، ۴]. در هر عمل جراحی ترمیمی از جمله هیپوسپادیازیس، تامین واسکولاریته مناسب از فاکتورهای مهم موثر بر نتایج عمل جراحی است [۱۲]. شایعترین عارضه TIP فیستول مجرأ به پوست است که برای جلوگیری از بروز آن قرار دادن یک بافت پرعروق بین نئوپورتراء و پوست الزامی است [۱۳، ۱۴]. تکنیک های مختلفی برای حصول این مورد استفاده شده اند. در هام^۱ از تکنیک Pants over vest استفاده نمودند که در آن از پوست نئوپورتراء روی اسفنجی برای تقویت نئوپورتراء استفاده نمود [۱۵]. برس^۲ از اجسام کیرکالی^۳ از پدیکول تونیکاواژینالیس برای تامین واسکولاریته نئوپورتراء استفاده کرد [۱۷]. رتیک^۴، بورر^۵ [۱۸] و استنادگرس [۴] از فلپ دارتوس برای تقویت نئوپورتراء استفاده نمودند. در ۱۱۱ مورد بررسی فرننس^۶ که از تکنیک TIP همراه با فلپ دارتوس استفاده نموده بود، ۹۸٪ موفقیت داشت و فقط ۲ مورد فیستول گزارش نمود [۱۹]. مصطفی^۷ هم که از تکنیک TIP همراه با فلپ

1. Durham
2. Yerkes
3. Kirkali
4. Retik
5. Borer
6. Furness
7. Mustafa

8. Wei-jen
9. Chatterjee
10. Chattejee

References

1. Baskin LS, Hypospadias and urethral development, J Urol 2000 Mar;163(3):951-6.
2. Nerli RB, Neelagund SE, Guntaka A, Patil S, Hiremath SC, Jali SM, "et al", Staged buccal mucosa urethroplasty in reoperative hypospadias, Indian J Urol 2011 Apr;27(2):196.
3. Snodgrass W. Hypospadias In: Wein J, Kavoussi R, Novick A, Partin W, Peters A, editors, CAMPBELL-WALSH Urology, Tenth Edition ed: Saunders; 2012.
4. Snodgrass W, Tubularized, incised plate urethroplasty for distal hypospadias, J Uro 1994 Feb;151.
5. Cheng EY, Vemulapalli SN, Kropp BP, Pope JCt, Furness PD, 3rd, Kaplan WE, "et al", Snodgrass hypospadias repair with vascularized dartos flap: the perfect repair for virgin cases of hypospadias? J Urol 2002 Oct;168(4 Pt 2):1723-6; discussion.
6. Braga LH, Lorenzo AJ, Salle JL, Tubularized incised plate urethroplasty for distal hypospadias: A literature review, Indian J Urol 2008 Apr;24(2):219-25.
7. Yang SS, Chen SC, Hsieh CH, Chen YT, Reoperative Snodgrass procedure, J Urol 2001 Dec;166
8. Wallis MC, Braga L, Khoury A, The role of flaps and grafts in modern hypospadiology, Indian J Urol 2008 Apr;24(2):200-5.
9. Mustafa M, Wadie BS, Abol-Enein H, Dorsal dartos flap in Snodgrass hypospadias repair: how to use it? Urol Int 2008.
10. Shanberg AM, Sanderson K, Duel B, Re-operative hypospadias repair using the Snodgrass incised plate urethroplasty, BJU Int 2001 Apr;87(6):544-7.
11. Al-Sayyad A, Pike JG, Leonard MP, Redo hypospadias repair: experience at a tertiary care children's hospital, Can Urol Assoc J 2007 Mar;1(1):47-51.
12. Mustafa M, The concept of tubularized incised plate hypospadias repair for different types of hypospadias. Int Urol Nephrol 2005;37(1):89-91.
13. Djordjevic ML, Perovic SV, Slavkovic Z, Djakovic N, Longitudinal dorsal dartos flap for prevention of fistula after a Snodgrass hypospadias procedure, Eur Urol 2006 Jul;50(1):53-7.
14. Jayanthi VR, The modified Snodgrass hypospadias repair: reducing the risk of fistula and meatal stenosis, J Urol 2003 Oct;170(4 Pt 2):1603-5; discussion 5.
15. Smith D, A de-epithelialised overlap flap technique in the repair of hypospadias, Br J Plast Surg. 1973 Apr;26(2):106-14.
16. Yerkes EB, Adams MC, Miller DA, Pope JCt, Rink RC, Brock JW, 3rd. Y-to-I wrap :use of the distal spongiosum for hypospadias repair J Urol 2000 May;163(5):1536-8; discussion 8-9.
17. Kirkali Z, Tunica vaginalis: an aid in hypospadias surgery, Br J Urol 1990 May;65(5):530-2.
18. Retik AB, Borer JG, Primary and reoperative hypospadias repair with the Snodgrass technique , World J Urol 1998;16(3):186-91.
19. Furness PD, 3rd, Hutcheson J Successful hypospadias repair with ventral based vascular dartos pedicle for urethral coverage J Urol 2003 May;169(5):1825-7; discussion 7.
20. Ye WJ, Ping P, Liu YD, Li Z, Huang YR, Single stage dorsal inlay buccal mucosal graft with tubularized incised urethral plate technique for hypospadias reoperations, Asian J Androl, 2008 Jul;10(4):682-6.
21. Chatterjee US, Mandal MK, Basu S, Das R, Majhi T, Comparative study of dartos fascia and tunica vaginalis pedicle wrap for the tubularized incised plate in primary hypospadias repair, BJU Int 2004 Nov;94(7):1102-4.

Original Article

Hypospadias repair- Buccal Mucosal Graft Supported with Double Dartos Flap or Tunica Vaginalis Flap

Tavakkoli Tabassi K^{*}¹, Dr Seyed SA²

¹ Associated Professor of Reconstructive Urology, Mashhad University of Medical Sciences, Mashad, Iran

²Resident of Urology, Mashhad University of Medical Sciences, Mashad, Iran

***Corresponding Author:**
Urology Department,
Emamreza Hospital, Mashad,
Iran
Email: kamiartt@yahoo.com

Abstract

Background & Objectives: Hypospadiasis is a common congenital genitourinary malformation which has various surgical procedures for its reconstruction. Tabularized incised plate (TIP) is the most common technique and this study compares the use of buccal mucosal graft combined to double dartos flap with tunica vaginalis flap as second layers in TIP procedure.

Material & Methods: In a prospective study 43 patients with hypospadiasis underwent TIP. Patients were randomly assigned into two groups. In the first group, 21 patients undergo buccal mucosal graft combined to double dartos flap and in the a second group, tunica vaginalis flap were used as second layer in 22 patients. Patients were followed and development of complications such as wound infections, meatal stenosis, and urethrocutaneous fistula formation were recorded. Failure was defined as need for repeated surgery.

Results: The overall success rate was 87.5% (100% in first group and 60% in the second). 12 patients had complications (3 in the first group and 9 in the other group) which half of them needed surgical operation. In 5 patients of tunica vaginalis flap group developed urethrocutaneus fistula; nevertheless, no fistula was recorded in buccal mucosal graft combined to double dartos flap ($P=0.048$). Other complications were not significantly different in the 2 groups. The surgical success rate of patients undergoing buccal mucosal graft combined to double dartos flap was significantly higher than tunica vaginalis flap($P=0.021$).

Conclusion: Buccal mucosal graft combined to double dartos flap as a second layer is a good technique with reasonable results in hypospadiasis surgery.

Key words: Hypospadias, Tunica Vaginalis Flap, Buccal Mucosal Graft Supported with Double Dartos Flap

Submitted: 2011 Nov 16

Revised: 2012 Jan 17

Accepted: 2012 Mar 5